

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. Spiritul lui Hristos.
2. Criza, împrumutul și lăcomia.
3. Cetiți sf. Scriptură.
4. O zi de bucurie.

5. Timpul secerișului.
6. Datorința credinciosului.
7. Felul nostru de vorbire.
8. Încă puțină vreme.

9. Lecțiuni Biblice.
10. Puterea făgăduită.
11. Botezuri cu Duh Sfânt.
12. Incunoștințare.

SPIRITUL LUI HRISTOS.

de

E. S. WILLIAMS

Directorul General al Adunărilor lui Dumnezeu

Rom. 8 : 9.

Să luăm pentru subiectul nostru Spiritul lui Hristos, și ca pildă pentru noi să luăm viața Domnului nostru Isus Hristos de pe acest pământ. Cuvântul din subiectul nostru se începe cu litera mare. Spiritul despre care vorbim se referă la Spiritul Sfânt, care pune în lăuntrul nostru natura lui Hristos. Dar tot acelaș cuvânt este folosit și atunci când se referă la spiritul omului. „Căci cine cunoaște ale omului decât numai spiritul omului?“ „Ce voiți cu toiag să vin la voi, sau cu iubire și cu spiritul blândeței?“ Acest din urmă, spiritul blândeței, să-l socotim pentru timpul acesta.

Spiritul lui Hristos în relațiunea familiară (de casă).

Când era Isus de doisprezece ani a rămas înapoi de părinții Lui, când a fost la sărbătoarea cea mare în Ierusalim. Căutându-L, L-au aflat în Templu întrebând și răspunzându-le învățaților în lege. El răspunde și părinților Săi și le zice: „Nu știți că trebuie să fiu în ale Tatălui Meu?“ Deși tânăr, El a fost conștient că a avut cu Dumnezeu o legătură mai strânsă și mai puternică decât oricare altă vietate de pe pământ. Cu toate aceste

însă S'a supus părinților și i-a ascultat. Acest respect, ascultare și supunere, a continuat în toată viața Sa glorioasă, sfârșindu-se la cruce unde a încredințat pe mama-Sa apostolului Său iubit: „Femeie, iată fiul tău!... Fiule, iată mama ta!“

Nouă nu ni să dă voie a uita datorința noastră față de neamul și sângele din care suntem. Spiritul lui Hristos ne călăuzește ca să nu uităm. „Onoară pe tatăl tău și pe mama ta“ a fost prima poruncă a lui Dumnezeu cu promisiune. Înconjurând cele ce cerea legea, mulți Ebrei au consacrat cele ce aveau lui Dumnezeu, dar prin religia lor exterioară (nu din inimă) nu și-au îndeplinit datorința față de părinți, ci au făcut totul numai ca să fie văzuți de oameni. Dumnezeu a condamnat foarte aspru faptele lor, fiindcă ei sub motivul că au consacrat lui Dumnezeu, își nesocoteau părinții, iar cele consacrate, le foloseau pentru folosul lor trupesc.

Domnul Isus i-a muștră pentru două lucruri: 1. Pentru că și-au bătut joc de consacrarea lui Dumnezeu. 2. Pentru că căutau să înconjure îndeplinirea unei porunci sigure, prin faptul că ei ziceau că o fac Domnului. Nici odată nu va primi Dumnezeu

ceea ce se dă numai o parte și nu se dă pe deplin așa cum voiește El. **Este fără de folos, căci se aduce cele bolnave, șchioape și slabe de jertfă, despre cari El e declarat foarte lămurit că nu le va primi.**

Copiii datorează părinților lor respect și onoare, și la bătrânețe lor să îngrijească de ei cu credincioșie. Aceasta nu se datorează numai tatei și mamei ci și bunicilor, etc. „Iar dacă o văduvă are copii sau nepoți să se învețe mai întâi a-și face pietate în casa sa, și să răsplătească pe strămoși, căci aceasta este bine și plăcut lui Dumnezeu“. „Iar dacă cineva nu poartă grijă de ai săi, și mai cu seamă de ai casei sale, și-a lăpădat credința, și este mai rău decât un necredincios“. Toate aceste Domnul le-a învățat prin cuvânt și faptă — „v'am dat pildă“ — și spiritul lui Hristos ne conduce a face aceste.

Spiritul lui Hristos ne conduce a fi supuși autorităților civile.

Domnul Isus a fost supus legilor civile și le-a respectat. Ebreii au așteptat un Mesia care ar fi răsturnat guvernul Roman, cel ce era deja stabilit. Deși ei nu au crezut în El, totuși au voit să-L încerce, să aibe cu ce-L acuza și da pe mâna Guvernatorului. Ei l-au întrebat pe El: „Este cu drept a da impozit Cezarului, sau nu?“ Și El le răspunde: „Dați Cezarului ce sunt ale Cezarului, și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu“.

Acelaș spirit este învățat și de apostolii Săi cari au mers pe urmele Sale. „Tot sufletul să fie supus autorităților celor mai înalte, căci nu este autoritate decât dela Dumnezeu, autoritățile cari există, sunt rînduite de Dumnezeu“. „Deci vă îndemn ca mai întâi de toate să se facă cereri, rugăciuni, rugăminți și mijlociri pentru toți oamenii. Pentru regi și pentru toți cari sunt în putere ca să petrecem viața lină și cu odihnă în toată pietatea și onestitatea“, 1 Tim. 5:4-8 Rom. 13:1-2 1 Tim. 2:1-2.

Poporul lui Dumnezeu este sarea pământului. Prezența poporului lui Dumnezeu ajută mult a ține forțele relelor ca aceste să nu se poată comite peste măsură (sunt ca frîna la tren când îl oprește). Spiritul lui Hristos ne conduce de a trăi și a ne ruga ca Dumnezeu să lase binecuvântările Lui peste țara noastră. ca cei ce sunt la conducere să aibe curaj și înțelepciune. Sunt mari puteri ale întunecului ce nu se văd, precum a întâmpinat Daniel când s'a rugat lui Dumnezeu pentru națiunea sa, și dacă poporul lui Dumnezeu nu-și face datorința, atunci puterile cele rele lucrează spre ruinare. Aceste sunt prea puțin luate în considerare de către mulți oameni. Noi am privit la conducătorii omenești, i-am lăudat sau blamat după cum era situația. **Dar am împlinit noi ceea ce zice scriptura? Ne-am rugat pentru ei? Ne-am rugat sincer?** Bunul Dumnezeu să ne deștepte tot mai mult pentru a ne face datorința creștinească.

Spiritul lui Hristos este umilit.

Isus a privit la fel pe cel bogat ca și pe cel sărac; în fața Lui ei au fost egali. De multeori însă să întâmplă că cei bogați nu primesc simplitatea Evangheliei. Un oare cineva a zis despre ei: „Săraci oameni bogați“. Starea lor în viața zilnică le răpește inima adevărată de creștin, și ei au numai forma de creștini. Hrana care le place lor este vorbirile deșarte lumești și ei nu au timp a se hrăni cu mana lui Dumnezeu din cer care este pâinea vieții eterne. Lor le trebuiesc predicatori ai dreptății cari să-i îndrepte la Dumnezeu, dar în multe rînduri au numai vorbitori cari țin persoanele omenești în admirație pentruca să fie ei întâi în toate.

Este adevărat că poporul de rînd (săracii) au ascultat pe Mântuitorul nostru cu bucurie, și serviciul Lui a fost între aceștia. Femeia săracă a ascultat sfatul Lui, și El i-a împlinit dorința; cerșitorul orb a dorit să vadă și Domnul Isus i-a dat vederea. Nici unul nu era așa de sărac încât să nu fie ajutat de El. Și nici unul care a cerut sau căutat sfat nu s'a înșelat ci a primit cele cerute și dorite.

Bogatul Zacheu însă a avut o dorință vie după Isus. El s'a suit în dud (frăgar) ca să-L vadă când era să treacă pe acolo, și el a ajuns mântuit. Isus văzând inima flămândă a lui Zacheu i-a zis: „Zacheie grăbește și te pogoară jos; astăzi voiesc să fiu la masa ta“. Ce i-a lipsit lui Zacheu? Legătura cu Domnul Isus și împărtășirea cu El. Odată ajuns în legătură cu Domnul, Zacheu face acea mărturisire frumoasă zicând: „Iată Doamne jumătate din averea mea o dau săracilor, și dacă am înșălat pe cineva împătrit îi întorc înapoi“. Răspunsul lui Hristos a fost: „Astăzi au venit mântuirea casei aceste“.

Se poate ca cineva să vină din poporul de rînd și totuși să fie lipsit mult de harul umilinței. Un spirit adorator de sine, nu este Spiritul lui Hristos. **Isus a strîns apostolii în jurul Său, și a început a le spăla picioarele.** Lecția pe care le-a dat-o, a fost aceea a umilinței. El a luat locul servului celui mai de jos, și atunci i-a învățat pe apostolii Săi, „și voi sunteți datori să spălați picioarele unul altuia“. Prin aceasta faptă El îndeamnă la iubire și serviciu unul către altul, nu ca să fie văzuți de oameni, ci pentru gloria (mărirea) lui Dumnezeu. „Luați jugul Meu peste voi, și vă învățați dela Mine, că sunt blînd și umil cu inima, și veți afla repaus pentru sufletele voastre“. Nimic altceva nu va putea ajuta a face aceasta decât numai spiritul lui Hristos, care așa mult lipsește și așa greu se arată atunci când este vorba a arăta pildă celor din lume. Domnul să ne ajute să putem cultiva acest Spirit, și mirosul Lui plăcut să ajungă și la alții cu cari venim în legătură. Numai în umilință să găsește repaus.

Cel ce voiește a trăi în Spiritul lui Hristos, trebuie să se lapede de sine și să-și crucifice firea

veche. „Dacă cineva voiește să-Mi urmeze, trebuie să se lapede de sine și să-și ia crucea și să mă urmeze“. Tot Spiritul vieții lui Isus, s'a cuprins în cuvintele acestea: „Nu voia Mea ci voia Ta Părinte Să se facă“.

Nouă nu ni este dat voie ca să ne facem noi crucea, ci noi suntem chemați să urmăm Domnului Isus. Destule nevoi ni se strecură zilnic pe cari nu le dorim, fiindcă sunt contrare voinței lui Dumnezeu. Astfel avem planuri pe cari nu le putem duce la îndeplinire, avem amici cari ne părăsesc și ne privesc rău, avem bunuri materiale cari se distrug prin grele dureri de inimă, etc. Toate aceste ne învață că noi nu trăim pentru noi înși-ne, ci pentru Hristos și gloria Lui. Domnul nostru, chiar în agonia morții S'a dus înaintea noastră, totdeauna zi-

când în Spiritul Său: „Nu voia Mea ci voia Ta Părinte să se facă“. Noi nu știm cât a suferit El de adânc pe când zicea: „**Părintele Meu, dacă voiești să trecă dela Mine acest păhar**“, și aici vedem cea mai desăvârșită supunere: „Dar nu voia Mea ci voia Ta să se facă“. Luca 22:42 Marcu 14:36.

Dumnezeu cel bun să binecuvinteze încă biserica Sa și să o umplă cu iubire pentruca fiecare membru să se îmbrace cu Hristos Isus Domnul, și să nu se îngrijească de corp ca să împlinească porțile lui.

„Iar de nu are cineva Spiritul lui Hristos, acela nu este al Lui“. Rom. 8:9.

Tradus de P. Budean

Criza, împrumutul și lacomia.

„Să știți că în zilele de pe urmă vor fi vremuri foarte grele... II Tim. 3:1-4.“

Au trecut deja 19 veacuri de când sf. Apostol Pavel ne-a prevestit prin Duhul Sfânt prezența acestor vremuri atât de vitrege și grele. Din cele ce se petrec în jurul vieții noastre economice și financiare, am putea spune cu drept cuvânt că, niciodată omenirea n'a fost mai aproape de îndeplinirea acestor prorocii ca în zilele noastre. În scurgerea vremilor din timpul sfinților apostoli până în zilele noastre, au mai fost ele greutăți și necazuri, dar acele au atins numai în parte omenirea. Dar astăzi cu foată truda ce o depun marii politicieni pentru a înlătura aceasta criză, ea nu se ameliorează, ci din contră, se răsește din zi în zi, peste hotarele tuturor continentelor de pe fața pământului. În ghiarele acestei crize au căzut până și cele mai binecuvântate și mai fericite țări, ca: America, Anglia, Franța, Elveția, etc. Prezența acestor zile grele în mijocul nostru a căpătat foarte multe explicații, după cugetul diferiților oameni, dar cea mai curată și cea mai sigură, e aceea a ap. Pavel, scriitorul din Tarsul Ciliciei. Acest apostol a arătat lămurit că mama care va naște aceste zile grele va fi lacomia, zgârcenia și iubirea de sine, vezi II Tim. 3:1-2. Am putea spune cu drept cuvânt că acest idol al lacomiei mârșave, niciodată n'a avut o mai mare îndrăzneală de a intra atât în casa celui bogat cât și într'a celui sărac, atât într'a celui învățat în științele acestei lumi cât și într'a celui neînvățat. Prin acest idol al lacomiei omenirea a alunecat foarte rapid în gradul cel mai de jos al moralității; cum a fost de pildă și înainte de potop, când toate închipuirile și cugetele oamenilor înclinau numai spre cele rele. I Moise 6:5. Cel bogat își ascunde și încuie aurul și argintul din calea celui sărac și lipsit, întocmai cum și scrie Iacob 5:1-5. Iar cel sărac și lipsit nu se

mai sfiște de a folosi orice metodă, fie chiar ori cât de mârșavă, numai să poată înfrunța necazurile și greutățile ce-l întâmpină. Mediul și împrejurările prezente au spulberat într'un mod fulgerător cinstea din inimile multor oameni, cari n'au fost destul de treji asupra împrejurărilor și s'au afundat în datorii și încurcături contrare sfintelor Scripturi. I Tim. 6:8-9. Aceasta ispită a lacomiei după bogății a tras în cursele sale pe mulți chiar și dintre cei chemați ai Domnului. Și durerea cea mare este că acești oameni au căzut în cursă, având Biblia în mână. Dar cu toate că Biblia era în mâna lor și-i învăța cum să se poarte pentru a putea ajunge la o situație mai bună, ei n'au luat seama la sfaturile ei și astfel s'au trezit și ei într'un loc cu lumea, sub presiunea necazurilor și a greutăților din care numai singur Dumnezeu îi va mai putea scoate. Constat cu durere și părere de rău că să află foarte mulți așa ziși creștini cari vrînd să ajungă la vreo situație mai bună, ei în loc să caute a prisosi cum scrie și Cuvântul lui Dumnezeu I Cor. 16:2 Malachi 3:8-9, ei mai de grabă iau la inimă lacomia mârșavă de a culege roadele celor ce au știut să-și samene la timp.

Dacă sfântul Pavel s'a văzut nevoit a scrie împotriva celor ce umblă fără rînduială înșelând și despoind pe frați, atunci putem spune cu drept cuvânt că nu mai puțin se simte astăzi lipsa acelor sfaturi, când lacomia mârșavă a ajuns o culme nemai pomenită. E ceva foarte trist și dureros să privești pe unii oameni cărora le place să se servească de Cuvântul lui Dumnezeu numai atunci când au vreo lipsă ori năcaz trupesc; atunci ei se înarmează cu cuvinte de prin sf. Scriptură. Mat. 5:42. Luca 6:30, etc., pentru a putea câștiga inimile celor

aplicați spre binefaceri ca mai apoi acele binefaceri să devie pentru dâșii obiecte de ceartă și ură amară. Sunt o parte dintre dâșii cari cred (din neștiință sau din reavoință) că, dacă Cuvântul lui Dumnezeu scrie să dai cu împrumutul nimic așteptând, sub pretextul acelor cuvinte ei se vor putea ascunde de a nu mai restitui ceea ce au împrumutat. Eu aș ruga pe astfel de oameni că, dacă își doresc mântuirea sufletească, atunci să fie cu mai mare luare aminte asupra Cuvântului lui Dumnezeu și să înțeleagă că nici în Evangheliile și nici într'alt loc a sf. Scripturi, nu vor afla scrise astfel de cuvinte sub care să se poată ascunde pentru a nu mai restitui ceea ce au împrumutat. O bună pildă în aceasta privință avem scrisă în II Regii unde Cuvântul lui Dumnezeu ne arată că, dreptatea lui Dumnezeu a voit mai degrabă a întinde mână de ajutor divin unei văduve pentru ași plăti datoria, precum și ieșirea unui popor de fer la suprafața apei pentru a putea fi restituit stăpânului său, decât să lase pătată viața unor servi ai lui Dumnezeu cari doreau ferbinte a-L servi pe El în sfințenie. II Regii 4:1-7. 6:1-7.

Din aceste două întâmplări putem vedea lămurit că față de împrumuturi fie de bani fie de alte obiecte, Dumnezeu nu îngăduie nici chiar excepții pentru a nu le restitui, ci dacă nu le restitui te va pune în rîndul celor fără de lege. Psalm 57:21. Aștăzi sunt mulți și de aceia cari dacă au împrumutat dela cineva ceva, se achită foarte ușor cu cuvintele de „n'am" etc. și e foarte dureros să privești că în calea acestor oameni nu stă imposibilitatea (de cele mai multeori) ci inima lor otrăvită de păcatul lăcomiei, ori de a risipi fără rost. Pentru că e imposibil

că Dumnezeu să nu-Și îndeplinească Cuvântul Său față de aceia cari îl caută cu inimă curată îndeplinindu-l voința. Mala 3:8-9 Rom. 8:28.

Rog pe iubii cetitori să iele la inimă și să înțeleagă că nu zgârcenia ori lăcomia te pot face bogat și fericit, ci aceste mai degrabă te sărăcesc și nefericesc. I Tim. 6:9-10. Am văzut oameni cari trăiau într'o lăcomie și zgârcenie fără seamăn și totuș erau numai în lipsuri și necazuri. Și iarăși am văzut și de aceia cari fiind încă săraci dar împrăștia din micul și modestul lui câștig și totuș s'a îmbogățit. Și iarăși am văzut și de aceia cari după ce s'au întors la Domnul pentru ași putea plăti datoriile în mod regulat, au trăit mai simplu și mai modest. Astfel deși înainte de a cunoaște pe Domnul și calea adevărului ei aveau un câștig mai bun sau mai mare, au făcut datorii; după ce însă s'au întors la Domnul, un câștig mai mic având, ei au început a-și achita din datorii. Creștinul adevărat nu trebuie să uite că, Cuvântul lui Dumnezeu ne învață nu numai să nu furăm, ci și să nu înșălăm și să nu poftim ceea ce este a deaproapelui nostru. II Moise 20:7 I Tesl. 4:6. Pentru aceia cei ce-și vor ascunde necredința lor într'o lăcomie mârșavă, vor cădea sub osânda și judecata lui Dumnezeu. Malachi 3:8-9. Iacob 5:1-5. Iar cei ce își vor recunoaște datoria creștinească luând la inimă milostenia, binefacerea, ajutorarea celor lipsiți și năcăjiți precum și a lucrului lui Dumnezeu, vor putea gusta din harul și binecuvântările lui Dumnezeu, chiar în aceste zile de mare crize și necaz. Malachi 3:10-11 II Cronica 31:10.

X. X.

Citiți Sf. Scriptură.

„Căutați în Cartea Domnului și citiți." Isaia 34:16. „Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi. I Petru 3:15... și cercetați Scripturile în fiecare zi". Fapte 17:11.

Scumpe și iubite suflete, în aceste rînduri, cu ajutorul Domnului voiesc a vorbi despre cel mai principal lucru în viața credinciosului, de care lucru atârnă fericirea, puterea și nădejdea vieții lui. E vorba de cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu din care hrănindu-ne zilnic să căpătăm înțelepciune ca să știm cum să trăim în temere și frică de Dumnezeu pe pământ.

Dacă observăm cu luare aminte în lume, vedem felurite categorii de oameni silindu-se să studieze că să capete înțelepciunea cu care să-și poată duce un trai mai ușor în viață. Am avut ocazie să văz tineri stând zile întregi cu ochii în carte, mun-

cindu-se a-și imagina în minte cât mai multă învățătură care la timp potrivit ti va fi de folos. Vedem că își cheltuiește odihna, timpul și banii și pe orice cale caută să ajungă la scop. Și de sigur cine muncește cu rîvnă, nu se poate ca să nu capete, așa că silințele acestor oameni sunt încoronate de succes, bineînțeles ei căpătând o înțelepciune omenescă, lumească.

Acum să ne întoarcem la poporul Domnului care și el are nevoie de înțelepciune. După cum conducătorii lumesti ai popoarelor pun la dispoziția supușilor lor, cărți, regulamente și fel de fel de modalități cu cari aceștia să poată ajunge înțelepți, tot

așa și Domnul Dumnezeu a pus la dispoziția poporului Său Israel legea spunându-i: „Puneți-vă dar în inimă și suflet, aceste cuvinte pe cari vi le spun“. V Moise 11:18. Noi știm din Sf. Scriptură a Vechiului Testament cum poporul lui Israel a păzit acesta lege. Că prin neascultare și nesupunere, a fost dus în robie, deși Domnul Dumnezeu în bunătatea Lui a încercat prin telurite chipuri, prin servii Săi prooroci să-i întoarcă la El. În urma încăpăținării lor de a se întoarce la El, Domnul Dumnezeu a hotărât a-și alege un alt popor în care Cuvântul Său să locuiască în inimile acelor care îl vor forma, a trimis pe Fiul Său, Domnul și Răscumpărătorul sufletelor noastre Isus Hristos, ca prin jertfa crucii Lui toți aceia cari vor crede în El să intre în acest popor, primind și denumirea de „copiii ai lui Dumnezeu“. I Ioan 3:1-2. Apoi Domnul în dragostea Sa a rânduit și diferite reguli după cari copiii Lui să se conducă și să se orienteze în pustiul lumii acesteia ca să nu aibe soarta vechiului popor. Între acesta reguli e și aceea care să găsește în fruntea acestui articol, adică să căutăm în cartea Domnului și să citim în ea ca să dobândim înțelepciunea și priceperea, păstrând în inimă cuvintele Lui și păzind învățăturile Lui. Pildele 4:4-5. În acest scop Domnul nostru prin înțelepciunea Duhului Sfânt a instituit orele biblice în care odată pe săptămână să ne adâncim în cercetarea Cuvântului Său, învățându-ne și silindu-ne chiar, să primim și noi înțelepciunea, nu lumească cum am spus mai sus, ci sfântă, care să ne ferească de a aluneca. Pild. 4:6. 3:1-2. 4:10-13. 4:20-22. Acum vine întrebarea: Ne silim noi să căpătăm aceasta înțelepciune cu care să fim gata întotdeauna a răspunde oricui ne cere socoteala de nădejdea care este în noi? I Petru 3:15 Eu mă tem că nu ne silim pentru că suntem greoi și o singură zi pe săptămână nu e suficient fiecărui individual a ne edifica din Cuvânt. De aceea Domnul nostru în nemărginita Lui bunătate ne-a mai pus la dispoziția încă o metodă de cercetare zilnică, introducând în rev. „Cuvântul Adevărului“ la rubrica „Lecțiuni Biblice“ pe lângă textul lecțiunii, un fel de calendar unde copiii lui Dumnezeu să poată citi și cerceta în fiecare zi din Cuvântul lui Dumnezeu texte referitoare la lecțiunea de Duminecă. Fapte 17:11. Vedem că Iudeii din Berea cercetau în fiecare zi sf. Scriptură. Ah! Iubiți frați și iubite surori, vedem că Domnul nu cruță nici o jertfă, ci ne dă totul ca să ne ușureze călătoria pe pământul acesta și noi în schimb stăm nepăsători cu inimile împietrite. Nu numai că nu citim în fiecare zi, dar nici Dumineca la lecțiune nu știm mai nimic. Am fost martor ocular de mai multeori când într'o adunare, la întrebarea conducătorului orei biblice, să spue cutare frate sau soră de unde avem lecția, la care întrebare cei vizitați ridicau din umeri, zicând că n'au cercetat, neavând timpul necesar pentru aceasta. Ei iubiiților! În felul acesta noi nici

odată nu vom putea înainta în viața sfântă și nici nu ne vom putea conforma cuvântului din I Petru 3:15. Cum să fim gata când nouă ni-e este greu a cerceta sf. Scriptură? Și nu numai că nu o cercetăm în fiecare zi, ci nu ne ostenim a ști nici măcar de unde avem lecțiunea biblică. — „Voi sunteți epistola lui Hristos“. II Cor. 3:2-3. Ce fel de epistolă scrisă, când mai degrabă putem zice: o epistolă nescrisă, goală. — „Voi sunteți sarea și lumina lumii“. Mat. 5:13-14. În felul în care noi cercetăm sf. Scriptură, putem zice că suntem o sare fără gust și o lumină fumegândă, după care nu se poate nimeni orienta. Ce să văză lumea în noi, când în noi nu e nimic? Domnul zice: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor ca ei să văză faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri. Mat. 5:16. Vedem deci iubiiților mei că, neactivitatea noastră, nepăsarea și lenevia noastră, Ebrei 2:3. 6:12 aduce pagubă Stăpânului nostru, Luca 19:22-23 pe deoparte, iar pe de alta parte chiar sufletelor și vieții noastre. Pild. 19:15. 20:4 Deci iubiiților să căutăm a ne conforma cuvintelor din Sf. Scriptură care zice: „Deșteaptă-te tu care dormi și Hristos te va lumina“. Efes. 5:14 Rom. 13:11 I Cor. 15:34 I Tesal. 5:6 Colos. 3:1-2. Is. 60:1. „Răscumpărați vremea că zilele sunt rele“. Efes. 5:16. 6:13 Ioan 12:35 Eclesiastul 12:1-7.

Acum mai avem încă un lucru de discutat. În fiecare lecțiune biblică să află un vers sau două, cari versete arată rezumatul lecțiunii, sau mai bine zis miezul lecțiunii. Acest verset sau versete au denumirea de „Cuvânt de aur“, conform regulilor stabilite în Biserica noastră, trebuie învățat pe dinafară; adică să-l spunem cu cartea închisă. Trebuie spus corect ca cel puțin el să ne rămână întipărit în minte și în inimă, dacă restul lecțiunii nu poate să ne rămână. Ei bine iubiiților, tocmai acest tezaur, nu numai că nu îl învățăm, dar și dacă se găsește cineva care să-l spună, apoi îl spune într'o formă cu totul schimbată, deformându-l complet, scoțând unele cuvinte și înlocuindu-le cu altele, schimbându-i prin aceasta forma și de multeori și înțelesul. Fraților, aceste lucruri s'a întâmplat întocmai. Ce credeți voi, nu-i așa că aceasta este o bătaie de joc la adresa Domnului nostru? și noi știm că El nu Se lasă a fi batjocorit. Vedem deci până unde ne duce nepăsarea și lenevia de a cerceta Cuvântul lui Dumnezeu. „Căutați în cartea Domnului și citiți“. Is. 34:16 I Petru 3:15 Fapte 17:11 II Tim. 2:24-25. 3:16-17 Colos. 4:6.

Doresc din suflet ca Domnul să Se îndure și să ne ajute a eși din aceasta stare care ne ține pe loc, nici noi nu putem înainta și nici Domnului nu-l dăm puțința ca să poată lucra, pentru că El nu ne forțează ci vrea ca noi de bunăvoie să-L servim spre onoarea Lui și spre mântuirea sufletelor noastre. Deci cei cari suferim de boala nepăsării și a lene-

viei, să-L rugăm a ne da dorință și zel pentru a cerceta cu toată inima Sf. Scriptură, ca să creștem în putere și viață sfântă și să nu ne mai scuzăm că n'am avut timp și că am fost ocupați. Ah, iubiților câteva minute pe zi petrecute în citirea Cuvântului face foarte mult pentru sufletul nostru. Perdem noi mai mult timp cu vorbe goale cari n'aduc nici

un folos sufletului nostru, ci numai pagubă. Deci s'o rupem cu felul acesta de viață și să ne afundăm sufletul în apa curată a Sfintei Scripturi de unde să ni-l hrănim și să ni-l adăpăm. Rog pe Domnul să ne binecuvânteze și să ne ajute la aceasta. Amin.

I.

O zi de bucurie.

„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună“. Ps. 133:1.

Să fie lăudat și mărit Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, care a lăsat ca ziua de 24 Iunie a. c. să fie pentru noi copiii lui Dumnezeu din România, o zi de cea mai mare însemnătate. După ce mai înainte vrăjmașului i-a reușit ca să vîre între noi oameni cari n'au avut la inimă în totul și mai presus decât orice lucrarea Domnului, el a căutat ca prin ei să facă turburare și dezbinări printre frații sinceri, chemați a servi pe acelaș Domn Isus Hristos și botezați cu acelaș Duh Sfânt. Au fost grele durerile prin cari am trecut, a fost amară suferința pe care am îndurat-o și a fost aprigă lupta prin care noi am încercat să convingem sufletele sincere despre adevăr. Lăudat și mărit să fie însă Domnul nostru care nu a voit să mai rabde batjocura pe care unii au căutat ca prin interesele lor să o aducă asupra Sa și asupra onoratului Duh Sfânt, și a început El a se lupta împotriva celor nesinceri și vicleni. Ceea ce noi prin toată lupta și truda pe care am depus-o n'am putut să o facem în decurs de

trei ani, Domnul a făcut-o într'un timp foarte scurt. Aliluia sfântului Său nume în veci. Amin.

Astfel Biserica lui Dumnezeu a ajuns ca să fie iarăși la nivelul chemării Sale. Copiii lui Dumnezeu sinceri și născuți din Dumnezeu, a ajuns a fi iarăși una cu toții. Efes. 4:4-6. Ian 17:21. Să mărim și să lăudăm pe Domnul că El în toată lucrarea aceasta a binevoit ca să scoată la lumină, lucruri pe cari unii nu le-au crezut și să oprească înaintarea celor răi. II Tim. 3:8-9.

Neștersă va rămânea ziua de 24 Iunie 1934 pentru noi și pentru întreaga Biserică a lui Dumnezeu, fiindcă în aceasta zi vrăjmașul care a căutat să ne fărâmițeze a fost zdrobit și copiii lui Dumnezeu uniți sub steagul lui Hristos cu toții, au pornit din nou la luptă împotriva păcatului. De aceea rugăm pe tot sufletul care a avut durere de inimă pentru cele ce vrăjmașul a căutat să ne facă, să mulțumească lui Dumnezeu, care este și astăzi așa cum zice David. Psalm. 46:1. 50:15. **G. Bradin.**

Timpul Secerișului.

„Ridicați-vă ochii și priviți holdele...“ Ioan 4:35 „Mare este secerișul...“ Luca 10:2.

Prin mila lui Dumnezeu și prin harul Său descoperit înaintea noastră a tuturor celor ce căutăm în toate a face voia Lui, m'am propus și eu cel mai mic și slab conserv al vostru ca să spun ceva despre seceriș, încât Domnul înși va descoperi prin harul Său.

Scumpii mei frați tocmai a sosit timpul secerișului așa zis natural (pământesc) și grîul cu nici un chip nu mai poate rămânea nesecerat pentru că razele ferbinți ale soarelui îl coace pe zi ce trece tot mai repede. Astfel a sosit timpul ca grîul să fie secerat fiindcă este copt. A nu-l secera acum când este copt, înseamnă a-l lăsa să se scuture.

Servul lui Dumnezeu Solomon vorbește în Ecclesiast, că toate își au timpul lor și fiecare lucru de

sub ceruri își are vremea lui. Eccles 3:1. Dacă într'adevăr este așa că, toate își au timpul sau mai bine zis ceasul lor, pentru că așa-i scris, și noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă în el nu este altceva decât adevăr, da El este adevărul. Aliluia. Amin. Atunci trebuie să știm că și pentru noi este un timp sau un ceas în care Dumnezeu vrea să lucreze cu noi. Ierusalimul a avut timpul Său pe vremea Domnului Isus căci El zice: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în aceasta zi, lucrurile, cari puteau să-ți dea pacea“. Luca 21:42.

Să ne întoarcem însă prin mila Domnului la Cuvântul lui Dumnezeu care zice: „Ridicați-vă ochii și priviți holdele cari sunt albe acum, gata pentru seceriș“. Ioan 4:35. Tot în acest capitol în versurile

de mai jos zice: „Cine seceră primește o plată și strânge roadă pentru viața vecinică, pentru că și cel ce sãmănă și cel ce seceră sã se bucure în acelaș timp. Cã în aceasta privință este adevãratã zicerea: „Unul sãmănã iar altul secerã. Eu v'am trimis sã secerãți acolo unde nu voi v'ãți ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor“.

Frații mei iubiți sã ne cugetãm în primul rînd la sãmânța sãmãnatã în pãmãnt. Sãmânța se sãmãnã toamna și apoi începe și crește mereu, peste ea vine însã timpuri foarte grele, ger, vânturi puternice, etc. Dupã multã suferință însã, începe și vine un alt timp, adicã timpul primãverii cãnd soarele începe sã-și sloboadã razele sale binecuvãntate peste ea. Și atunci sãmânța începe a crește cu putere, și crește pãnã cãnd ajunge la seceriș.

Acum sã mergem cu privirile noastre îndãrãt. Dumnezeu a început și a sãmãnat în poporul sãu legi și porunci, pe care le-a împrãștiat în mijocul lui prin servul sãu Moise. Exod. 20:1-17. Nu trece însã multã vreme pãnã cãnd poporul uitã pe Dumnezeu. Și iatã, aici trebuie sã sufere sãmânța lui Dumnezeu fiindcã n'avea cãldura (dragostea) trebuincioasã ca sã poatã crește. Ei au rãmas în aceasta stare, pãnã cãnd a rãsarit Soarele dreptãții care cu razele sale binefãcãtoare a început a rãspãndi cãldurã (dragoste) și sãmânța a început a crește. Aliluia sã fie binecuvãntat Dumnezeu care a fãcut aceasta minunatã lucrare.

Pentruca sãmânța sã poatã crește, pe lãngã cãldurã ea are lipsã și de ploaie. În caz contrar grtul rãmãne mic și se usucã. Lãudat și mãrit sã fie Dumnezeu cã aceasta ploaie s'a revãrsat și se revãrsã și în zilele de astãzi asupra sãmãnței. Asupra Cuvãntului lui Dumnezeu sãmãnat în inimile credincioase, se pogoarã ploaia Duhului Sfãnt, care udã și înmoaie inima ca Cuvãntul sã poatã crește, producãnd rod spre mãrirea lui Dumnezeu.

Domnul și Mântuitorul nostru spune și vorbește despre seceriș cã este aproape, și trebuie secerat cum am spus mai sus. Dacã pe acel timp holdele erau albe și gata pentru seceriș, cu cãt mai mult astãzi cãnd din mii de piepturi credincioase se aude strigãtul: „Vino Doamne Isuse!“ Noi știm cã are sã fie un seceriș minunat, și noi îl credem acel seceriș foarte apropiat. Apoc. 14:15 Mat. 13:39. Iatã deci suntem în pragul secerișului, trebuie sã leșim la seceriș cã grtul este deja copt. Pãnã atunci însã scumpul mei sã rugãm mult pe Domnul secerișului ca sã scoatã lucrãtori la secerișul Sãu, iar noi pãnã este ziuã sã lucrãm cu mare rãvnã. Lãsați deci scumpul mei ca Domnul sã Se foloseascã de noi la seceriș, și nu ici colea sã fim folosii și de o poftã și de alta, cã aceasta nu ne va face numai neroditori (fãrã snopi) decãt ne va și osãndi în fața lui Dumnezeu. Și ce greu va fi atunci numai cu frunze.

Deci sã eșim scumpul mei frați cã este timpul ca grtul sã fie pus în grtnar iar plevele sã fie arșã cu foc nestins.

Pe lãngã toate aceste însã noi trebuie sã știm cã sunt mai multe feluri de grtu: este grtu sec adicã mârșav care-i foarte ușor, apoi este tãciune la a cãrui spic cãnd te uiți crezi cã-i grtu, și cãnd colo cauți sã te apropii de el, sã-l sfãrãmi (desfaci din spic) tot te negrește, fiindcã în el nu-i numai tãciune; apoi este grtu care-i foarte sãnãtos, în acela dacã cauți este miez, este putere, este ceea ce așteaptã cel ce la sãmãnat. Apoi în el mai este și o greutate, pe cãnd în celalt a fost numai o ușurință pe care orice vânt e în stare sã-l sufle. Apoi frașilor trebuie sã bãgãm de seamã cã grtul cel curat este foarte mult lovit de pãreșii unor mașini (ciur) cari au menirea sã scoatã din el tot aceea ce nu este grtu sãnãtos și curat.

Așa este cu noi cari cãutãm a servi astãzi pe Dumnezeu. Unii cred cã dacã poftesc și nu fac, nu au pãcat. Alții cred cã dacã numai acum mai mînșesc o leacã, n'o fi bai (rãu), cã pe viitor vor cãuta sã facã mai bine, etc. etc. Frașilor, unii ca aceștia nu sunt altceva decãt grtu ușor în care se cuprinde numai tãciune. Ei sunt ca un grtu sec (mârșav) în care nu gãsești decãt tãrșã. Așa sunt toți acei creștini cari parte din învãțãtura Domnului o pãzesc și parte o lasã nepãzitã. Ce se întãmplã cu un astfel de creștin care se aseamãnã cu un astfel de grtu? Eu știu cã aceea soartã o are pe care o are grtul ușor. Grtul ușor merge la un loc cu pleava și creștinul ușor merge la un loc cu nelegiuiri.

Sumpul mei frați, ajuși a fi grtu, suntem puși și aduși înaintea ciurului sã fim curãțiți. Și acum sã ne cercetãm oare ce fel de boabe suntem noi înaintea Domnului. Poate ar zice cineva, cum sã mã cercetez eu cã nu mã pot așa bine ci dacã altul mã cerceteazã poate ar fi mai bine. Nu, nu așa, ci tu sîngur și ascunsul inimei tale și Dumnezeu. Tu și faptele tale, tu și viața ta, ai trãit-o în sfințenie sau nu. Tu trebuie sã și puterea care se gãsea în boaba de grtu din care te-ai nãscut și ai crescut tu duhovnicește, a fost sãnãtoasã, fiindcã dacã nu era așa tu nu putea-i ajunge ca sã crești și sã te numeri printre boabele de grtu. Deci ceea ce trebuie tu sã faci este sã te cãntãrești sã vezi dacã ai greutatea pe care o are o boabã sãnãtoasã. Griji cã cãntarul este în mãna lui Dumnezeu și El te cãntãrește fãrã pãrtinire. Dacã tu voiești sã ai o greutate atunci fã fapte vrednice de pocãință, silește-te sã duci o viața sfãntã dupã voia lui Dumnezeu pãzindu-te de orice pãcat. În caz contrar, nu vei ajunge niciodatã în grtnarul Tatãlui.

Dumnezeu Tatãl sã ne ajute a fi vrednici de chemarea cu care El ne-a chemat participãnd la sfințirea Lui. A Lui sã fie toatã slava. Aliluia. Amin.

Ștefan Talpeș. Felnac,

Datoria Credinciosului.

„... dacă Neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovnicești, este de datoria lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pământești“. Rom. 15:27.

Printre celelalte datorinți pe care le are credinciosul, el are și pe aceea de a ajuta la răspândirea lucrului lui Dumnezeu pentru ca vestea Evangheliei să poată fi dusă și celor ce trăiesc în păcat și nu au cunoștința adevărului. În privința aceasta, el nu este lăsat în voie, așa după cum cred unii, ci el este dator să o facă. Dacă nu o face, se va trezi în ziua judecății alături de toți aceia cari au comis alte rele, ca: furt, beție, adulter, minciună, etc. Mat. 25:34-46 I Cor. 6:9-10.

Un lucru care se aude tot des între credincioși este acela: „Cât trebuie să dau Domnului?“ Sau: „Cât este de mare partea pe care o pretinde El?“ La aceste întrebări autorul acestui articol voiește să răspundă prin mila lui Dumnezeu, cu sf. Scriptură.

În primul rînd găsim pe credinciosul Avraam, care a dat lui Melhisedec, zeciuială. Genesa 14:20. Apoi găsim pe Iacob care face vot lui Dumnezeu zicând: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă îmi va da pâine să mînc și haine să mă îmbrac... Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da“. Genesa 28:20-22. În urmă vine Legea care să dă prin Moise, și unde zeciuiala se impune tuturor. Lev. 27:30-32.

În timpul când Domnul Isus umbla pe pământ, iudeii au zis către El: „Noi suntem sămînța lui Avraam“. Și Domnul le-a răspuns: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam“. Să nu uităm deci fraților că printre „faptele lui Avraam“ se numără și zeciuiala. Ioan 8:33-39. Nu-i așa că noi toți dorim binecuvântarea care s'a pogorît prin Avraam sau dorim să fim binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam. Aceasta însă numai atunci se poate când îi urmăm credința. Ebr. 13:7. La din contră ne vom trezi lângă bogatul care nu i-a urmat credința și care a voit ca să nu mînce nimenea din fărîmiturile cari cădeau dela masa lui. Luca 16:19-31.

Sunt mulți credincioși cari dau și ei Domnului câte un leu la o săptămână sau la o lună și apoi cred că sunt achitați cu datoria față de El. Nu este o mai mare nedreptate decât aceea ca să furi sau să înșeli pe Acela care te susține și care îți dă

toate. Aceasta a făcut-o poporul lui Israil pe timpul proorocului Malachi, și Dumnezeu le zice: „Sunteți bestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați“. „Dar voi întrebați: „Cu ce Te-am înșelat?“ „Cu zeciuiele și darurile de mâncare“. Malachi 3:8-9.

Vor zice unii: „Toate aceste sunt în Vechiul Testament. Dar în Noul, nici Domnul Isus și nici apostolii nu au spus că trebuie să fie de mare darul pe care credinciosul îl dă Domnului“. Să mergem deci să cercetăm și să vedem. Ap. Pavel zice: „În ziua dîntăi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după cîștigul lui, ca să nu se strîngă ajutoarele când voi veni Eu“. I Cor. 16:2. Prin urmare ajutorul trebuie dat după cîștig. Cel ce are un cîștig mare, trebuie să deie și un ajutor mare, iar cel ce are un cîștig mai mic, trebuie să deie și un ajutor mai mic. Cum trebuie dat și în ce fel „după cîștig?“ Domnul Isus zice: „Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe aceste trebuia să le faceți, și pe acele să nu le lăsați nefăcute“. Mat. 23:23. De aici se vede lămurit, că Domnul spune că zeciuiala nu trebuia lăsată sau nefăcută. Noi găsim că oamenii credincioși au dat de bunăvoie după puterile lor (zeciuială) „și chiar peste puterile lor“, (mai mult decât zeciuială). II Cor. 8:3. Corneliu era omul care a dat cu mână largă și a stăruit în rugăciuni, și aceste a coborît în casa lui pe îngerul lui Dumnezeu. Fapte 10:1-7.

Și acum dă-mi voie să te întreb scumpe frate: Cum stai tu în aceasta privință? Îți faci tu datoria așa după cum pretinde Dumnezeu dela tine? Calci tu pe urmele celor ce prin credință moștenesc făgăduințele? Bagă de seamă că între cei ce nu-și fac datoria se găsesc unii cari vor secera puțin II Cor. 9:6 și sunt alții cari vor secera pierzarea vecinică. Mat. 25:41-46.

„Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit“. „Ce samănă omul, aceea va și secera“. Galat. 6:7.

Avram Ioan. Incești.

Felul nostru de vorbire.

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”
Colos. 4:6.

Să fie binecuvântat Dumnezeu care atunci când a creat omul, a lăsat ca el să aibe voce sau grai cu care să vorbească. Noi vedem că după ce Domnul Dumnezeu a făcut toate celelalte viețuitoare, le-a adus la om ca să le pună nume. Gen. 2:19-20. Acesta a fost un dar nespus de mare cu care omul a fost înzestrat de Creatorul său. Vocea este de cel mai mare folos pentru noi. Cu ea convingem, cu ea încredințăm, cu ea aducem rugăciuni de laudă lui Dumnezeu, cu ea vorbim altora despre iubirea lui Dumnezeu, etc. Ce bine deci ca vorbirea noastră să fie astfel formată încât să poată servi spre binele altora. Folosirea dreaptă a vorbirii sau a vocei, a fost altădată foarte mult neglijată de noi, și chiar de aceia cari îndeplinesc lucrarea misionară. Acesta e un mare rău care trebuie îndreptat. Există și astăzi o parte din servii lui Dumnezeu, cari citesc și vorbesc Cuvântul lui Dumnezeu adevărat așa cum este, dar vorbesc sau prea repede sau prea încet, încât nu pot fi înțeleși bine. Unii se exprimă greu și neclar, alții vorbesc într'un ton înalt cu pipet aspru și zgîrîitor, care supără urechile ascultătorilor. De aceea trebuie să înțelegem că cuvintele noastre cari ni ies din gură și chiar cântările noastre, să fie prezentate publicului în așa fel încât să fie cu înțeles clar, că dacă vor fi pronunțate în felul acesta nu-și vor pierde din puterea și efectul lor. Biblia ne dă învățături precise despre Leviții cari au citit Scripturile în vremea lui Ezra. Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu, și arătau înțelesul ca să-i facă a înțelege ceea ce citiseră Neem. 8:8. Noi dacă ne punem silința toți putem să ne învățăm a vorbi în tonuri line și clare. Numai făcând astfel putem încetul cu încetul să creștem cât mai mult în harul Domnului nostru Isus Hristos. Fiecare credincios este chemat a vesti și altora nescăta și marea bogăție pe care i-a descoperit-o Dumnezeu. De aceea și vorbirea noastră este un talant care trebuie pus în lucru pentru stăpânul care ni l-a încredințat. Noi trebuie să prezentăm Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel ca să impună celor de față respect și ascultare de Dumnezeu.

Numai cu vocea noi putem aduce oamenilor o solie care îi duce spre viața veci-

nică. Iar dacă solia auzită de urechea lor nu este primită, rămâne ca adevărul vorbit să-i judece în ziua de apoi. De aceea cuvintele să fie vorbite cu pricepere în așa fel ca inima celor ce ascultă să dorească a afla comoara cea ascunsă. Adevărul trebuie vorbit rar, cu înțeles și convingător. Ar trebui dar să ne obicinuiim a vorbi cu orice om într'un ton plăcut și cu cuvinte dulci și cât se poate de iubitoare. „Cuvintele dulci sunt ca o rouă pentru un suflet care vrea să între în cetate”. Scriptura zice despre Domnul Isus că, harul era vărsat pe buzele Sale, ca să știe să vorbească la timp cuvântul către cel obosit. Psalm. 45:2 Isaia 50:4.

Când căutăm să ridicăm pe fratele nostru care a păcătuit noi trebuie să fim cu luare aminte la cuvintele noastre, căci ele pot fi ca un miros de viață spre viață, dar pot fi și ca un miros de moarte spre moarte. De aceea când se adresează unora muștrări și altora sfaturi, să nu li se prezinte astfel de cuvinte cari nu pot să vindece un suflet rănit, atunci când pentru el este loc de vindecare.

Ap. Pavel insuflat de Duhul Sfânt zice: „Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură, ci unul bun ca să dea har celor ce aud”. Efes. 4:29. Prin aceea ce a zis apostolul noi nu trebuie să înțelegem că ne oprește nu numai dela cuvinte murdare sau porcoase, ci că ne oprește și dela cuvinte vorbite fără socoteală, vorbiri de rău, vorbiri ușurate, vorbiri cu două înțelesuri, etc. Asupra noastră apasă datoria de a închide complect calea vorbirilor stricate. Dacă în cercul unde ne aflăm se vorbește cuvinte stricate, datoria noastră este de a schimba subiectul vorbirii într'o direcție folositoare.

Buna cultivare a vorbirei noastre trebuie practică în orice lucrare; ea trebuie să aibe loc și în viața noastră familiară. Tocmai aceasta este impus părinților. Prov. 22:15. Din primii ani ai vârstei copiii trebuie învățați să vorbească cuvinte curate și plăcute; ei trebuie învățați să vorbească cu respect și iubire cu părinții lor și cu toți oamenii. Trebuie învățați să se roage lui Dumnezeu, să-l mulțumească, și la toate părinții să le servească drept pilde. Dumnezeu să ne ajute fraților ca să putem duce totul la îndeplinire după voia Sa. Amin.

D. Badiu. Negrea.

Încă puțină vreme mai este.

Ebrei c. 10 v. 37.

Iubiții mei cetitori, acest articol are menirea de a ne reînprospăta starea noastră sufletească în călătoria către Canaanul cerească, acolo unde ne vom bucura de făgăduințele Bibliei.

„Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce este să vină va veni și nu va zăbovi“. Ebr. 10:37. Prin aceste cuvinte apostolul Pavel voiește să ne atragă atenția asupra celui ce are să vină. Aceste cuvinte lasă să înțelegem că va veni o zi în care Domnul și Mântuitorul nostru va veni. Și atunci se naște întrebarea dacă suntem gata, ca să fim răpiți cu El în slavă. Acesta este îndemnul ap. Pavel către credincioși cari se învoiră potrivit Cuvântului lui Dumnezeu a se lăpăda de ei înșiși și a purta crucea Mat. 16:24 călătorind în felul acesta spre locul fericit asigurat de Mântuitorul. Ioan 14:3. Ca ei să poată fi mai băgători de seamă la călătoria lor, el le atrage atenția că nu mai este decât „încă puțină vreme“. Intocmai ca și un tată care dorește ca să ducă pe fii săi într'un oraș plin de fericire, dar care știe că până la acest oraș e o distanță lungă și ei au de întâmpinat multe pe calea care le-a făcut-o lor de cunoscut, el îi încurajază ca să meargă înainte, că este încă puțină vreme. În ce timp îi încurajază? De sigur că atunci când îi vede slăbiți. Atunci le vine în ajutor cu îndemnul să nu se lase învinși de oboseală și să nu rămână pe drum sau pe cale. După cum piedicile unei călătorii pământești sunt diferite ca ploaie, vânt, căldură, viscol, etc. astfel sunt și piedicile cari se pun în calea celor ce călătoresc spre cer. Aceste sunt nacazul, strîmtoarea, prigonirea, foametea, etc. Rom. 8:35. Și după cum ploaia, vântul și viscolul are putere de a întoarce pe mulți înapoi, tot așa și acelea cari sunt pe calea cerească. Dacă aceste piedici devin împotrivorii călătorului, care îi dau naștere la unele cugețări de a înainta sau ase întoarce, atunci să ne ducem la Cuvânt, „încă puțin, foarte puțin, mai este și o să ajungem“.

Poate va zice cineva că călătoria pământească se deosebește de cea cerească. Da, într'adevăr. Într'aceasta pământească dacă ești amenințat de vreun viscol și ai distanța mai scurtă către locul de unde ai plecat, nu ieși condamnat dacă te întorci înapoi. Pentru că dacă mergând o distanță mai scurtă nu poți să rezisti, atunci cum vei putea să

călătorești și să rezisti pe cea mai lungă? Nu la fel este însă cu călătoria cerească. Credinciosul înainte de a porni la drum trebuie să-și facă socoteala dacă poate să călătorească prin orice. „Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?“, Luca 14:28.

Mai este încă o deosebire între călătoria pământească și cea cerească. În călătoria pământească se numește înțelept acela care se sustrage din drumul vânturilor și al vifoarelor, pe calea cerească însă acela care se sustrage dela ele, moare duhovnicește. „Pentru că tot cel ce caută a-și scăpa viața, o va pierde; iar cel ce o va pierde pentru Mine și pentru Evanghelie, o va afla“. Mat. 16:25. Înaintarea pe calea pământească este moarte și pierzare, pe când înaintarea pe calea cerească este viață, și aici auzim cuvântul de încurajare și de îndemnare: „Încă puțin, foarte puțin, mai este și o să ajungem“.

Acest cuvânt de îndemn se referă oare la toți credincioșii? Da. Atunci de ce unii se întorc înapoi. Aici dăm voie să răspundă Cuvântul lui Dumnezeu. Ucenicii Domnului erau cu El, erau aleși de El, au mâncat cu El, și totuși s'au găsit unii dintre ei cari s'au întors înapoi și n'au mai umblat cu El. Ioan 6:66.

Dorința sufletului meu este, ca noi să ne unim în tot timpul călătoriei cu toți aceia cari au zis: „La cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice. Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu“. Ioan 6:68-69. Iar când ne vor sta în față împotrivorii să stăm tari la cuvintele Domnului care ne sună: „Cine ne va despărții de iubirea lui Dumnezeu care este în Hristos Isus?“,

Dumnezeu să fie însă lăudat și mărit pentru că a lăsat ca în noi să strălucească Cuvântul Său ca să putem porni la drum către Canaanul cel cerească. Acum să grijim cum călătorim ca să nu alunecăm. „Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră. Căci mânia Lui curînd să aprinde“. Psalm. 2:12.

Eu rog pe Domnul să ne ajute să putem face cu răbdare cursul care ni este pus înainte, încurajați fiind de cuvintele Aceluia care este să vină și nu mult va zăbovi. Aliluia Lui. Amin.

C. P. L. C.

LECȚIUNI BIBLICE.

Calendar Septămănal.

Luni în 27 Aug. Mica 6:1-12 Marți în 28 Aug. Zech. 7:8-14
 Merc. în 29 Aug. Lev. 25:14-17 Joi în 30 Aug. Iovu 23:13-23
 Vin. în 31 Aug. Isaia 5:1-10 Sâmb. în 1 Sept. Psalm 72:8-14
Duminecă în 2 Septembrie: Mica c. 2, 3, 4, 6 și 7:1-6

Mica apără pe cei asupriți.

Cuvânt de aur. Mica 6:8.

Mica apără pe cei asupriți. Din cauza nelegiurii poporului, Dumnezeu a prezis unele strîmătorări asupra lui. Domnul este împotriva tuturor celor ce fac rele. Totuș însă Dumnezeu prezice pentru ei un timp de îndurare, în care va aduna pe toți aceia care gem din pricina fărădelegilor și Domnul promite a face din ei o rămășiță. Lăudat și mărit să fie Domnul că el este îndurat și milostiv față de toți aceia cari caută a-L servi din sinceritate. Dumnezeu nu lasă părăsiți pe aceia cari îl caută, niciodată. Noi învățăm de aici că și atunci când alții se abat dela adevăr să rămânem credincioși, că Domnul se va îndura de noi și ne va binecuvânta.

Calendar Septămănal.

Luni în 3 Sept. II Cron. 29:1-11 Marți în 4 Sept. II Cron. 30:1-9
 Merc. în 5 Sept. II Cron. 30:13-27 Joi în 6 Sept. II Cron. 31:1-4
 Vin. în 7 Sept. II Cron. 34:1-7 Sâmb. în 8 Sept. Nemia 8:1-8
Duminecă în 9 Septembrie: II Cronica c. 30.

Ezechia conduce poporul înapoi la Dumnezeu.

Cuv. aur. II Cronica 30:9.

Ezechia conduce poporul înapoi la Dumnezeu. Dumnezeu a cinstit lui Israel un rege foarte înțelept cu numele: Ezechia. Acesta și-a dat toată silința ca să repare aceea ce alți regi înainte de el au stricat și să aducă poporul înapoi la Dumnezeu. În aceea vreme Domnul a lucrat așa de minunat în Israil și Iuda că le-a dat la toți o inimă ca să împlinescă porunca împăratului, după cuvântul Domnului. „Glasul lor a fost auzit până la ceruri, până la locuința sfântă a Domnului”. Noi învățăm de aici să ne dăm toată silința ca să ne întoarcem la calea și credința care s'a dat odată pentru totdeauna sfinților, că numai așa se vor auzi rugăciunile noastre în cer.

Calendar Septămănal.

Luni în 10 Sept. Isaia 1:10-20 Marți în 11 Sept. Exod. 19:7-13
 Merc. în 12 Sept. Ecles. 5:1-7 Joi în 13 Sept. Psalm. 100:1-4
 Vin. în 14 Sept. Psalm. 84:1-12 Sâmb. în 15 Sept. Apoc. 5:8-14
Duminecă în 16 Septembrie: Isaia 1:1-31.

Isaia arată falșă și adevărata închinăciune.

Cuv. aur. Psalm. 24:3-4.

Isaia arată falșă și adevărata închinăciune. Pe timpul proorocului Isaia poporul aducea jertfe, Dumnezeu însă nu avea plăcerea în jertfele lor din cauză că viața lor nu era sănătoasă spiritualmente. Poporul a ajuns să nu mai cunoască pe Dumnezeu. Din aceasta cauză Dumnezeu respinge darurile și jertfele lor. Pentruca ei să poată fi plăcuți lui Dumnezeu și El să-i primească, Domnul îi învață prin prooroc să se întoarcă așa cum sunt cu păcatele lor la El. Numai atunci ei vor putea sta înaintea Lui și El va asculta rugăciunile lor. Noi învățăm de aici ca atunci când venim să ne închinăm înaintea lui Dumnezeu să ne desbrăcăm de tot păcatul și să ne întocmim viața după Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum ne învață El.

Calendar Septămănal.

Luni în 17 Sept. Isaia 31:1-9 Marți în 18 Sept. Isaia 37:14-20
 Merc. în 19 Sept. Psalm. 51:1-13 Joi în 20 Sept. I Regii 8:22-30
 Vin. în 21 Sept. Prov. 1:24-33 Sâmb. în 22 Sept. Psalm. 72:10-20
Duminecă în 23 Septembrie: Isaia cap. 7, 31, 36 și 37.

Isaia sfătuiește pe conducători.

Cuv. aur. Isaia 26:3.

Isaia sfătuiește pe conducători. Pe timpul proorocului Isaia împăratul Siriei s'a sculat ca să-l bată pe Israil. Isaia sfătuiește pe conducător ca să rămână deplin încredințat că Domnul îl ajută. Acest Domn este acela pe care nimenea nu-l poate învinge. Aliluia. În clipa însă când poporul se va abate dela adevăr asupra lui sunt prezise mari dezastre. Noi învățăm de aici ca să căutăm a face pe Domnul întotdeauna prietenul nostru, că în felul acesta vom fi scutiți.

Calendar Septămănal.

Luni în 24 Sept. I Regii 11:29-39 Marți în 25 Sept. I Regii 19:9-18
 Merc. 26 Sept. II Cron. 15:8-15 Joi 27 Sept. I Regii 22:13-23
 Vin. 28 Sept. Amos 5:10-15 Sâmb. 29 Sept. Isaia 1:10-20
Duminecă în 30 Sept. Repetiție.

Cuv. aur. Psalm. 145:13.

„Puterea făgăduită.”

„Duhul Sfânt se va pogori peste tine și „Puterea” Celui Prea Înalt te va umbri, de aceea Sfântul ce se va naște din tine se va chema Fiul lui Dumnezeu” Luca 1:35.

Așa Mântuitorul omenirii, născut prin „Puterea” Duhului Sfânt, în tot timpul celor 33 de ani și jumătate ce l-a petrecut pe pământ, a fost plin de „Putere” încât și vrăjmașii Lui recunoșteau aceasta.

Ori de câte ori se atingea de El un bolnav cu credința de a se vindeca, eșia din El „Putere” (Luca 6:19) care numai decât îl vindeca (Luca 5:17 8:46 Marc. 5:30)

Înainte însă de a-și termina Mântuitorul lucrarea Sa pe pământ, a făcut o făgăduință ucenicilor Săi; că dacă El se duce la Tatăl, le va trimite aceasta „Putere”, numai ei să rămână în Ierusalim și să aștepte. (Luca 24:48-49). „Puterea” aceasta avea menirea ca venind pe pământ să dovedească lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata; descoperind copiilor lui Dumnezeu lucrurile viitoare, aducându-le aminte de tot ce-a vorbit și învățat Domnul Isus, călăuzând în același timp Biserica lui Dumnezeu la tot adevărul (Ioan 16:7-13. 14:26). Lumea însă nu poate primi aceasta „Putere” fiindcă n'o vede și nici n'o cunoaște (Ioan 14:15-17) din aceasta cauză cei ce o primesc, sunt persecutați și vorbiți de rău de cei ce nu o cunosc. Ea a fost și este făgăduită numai celor ce se pocăiesc

în adevăr și primesc prin credință iertarea păcatelor, după ce au primit și botezul apei (Fapte 2:38-39)

Ucenicii au crezut în făgăduința Lui, s'au rugat cu stăruință timp de 10 zile fără întrerupere (încontinuu) și au și primit ce le era făgăduit. (Fapte 1:4-15. 2:1-4) Ei au stăruit potrivit îndemnurilor date lor de Domnul Isus (Luca 11:5-13) care nu se temea că se va strica la minte de prea multă rugăciune, ci El însuși se ruga la fel (Ebr. 5:7). El deși era Fiul lui Dumnezeu, totuși simțea necesitatea de a se ruga nopți întregi. (Luca 6:12).

Câtă deosebire între El, ucenicii Lui, și creștinii așa numiți de astăzi. Astăzi sunt așa ziși creștini cari te rde când te aude vorbind de Duhul Sfânt, de post, de rugăciune, etc. cât despre stăruință, mulți nici nu știe ce-i aceasta. Sermană lume!

Adevărata credință este întemiată pe aceasta „Putere” (I Cor. 2:4-5) și „Ea” lucrează în adevărata credințioși (Efes. 3:20). Cât despre cei ce o tăgăduiesc chiar aceasta „Putere” depărtați-vă lubiți frați de ei. (II Tim. 3:5).

Dumnezeul nădejdei să umple pe toți cei sfinți de toată bucuria și pacea pe care o dă credința prin „Puterea Duhului Sfânt” ca să fie tari în nădejde. Aliluia. Amin.

Catargiu Gh. Suceava.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: în jud. Arad, com. Mermășii 2, Secaș 2, Toc 1, Prunișor 1, Odvoș 1. În jud. Timiș, com. Felnac 9. În jud. Cluj, com.

Soporul de câmpie 59. În jud. Turda, com. Valea-largă 96. În jud. Covurlui, com. Costache-Negri 1, Lăscar-C. 1, Cudalbi 1. Aliluia Domnului Isus. Amin.

Incunoștințare.

Prin mila bunului Dumnezeu facem de cunoscut tuturor celor ce au avut abonată rev. „Credința Apostolică” din București, că aceea revistă nu mai apare. Toți aceia cari au avut-o abonată, vor primi în schimbul ei rev. „Cuvântul Adevărului”. Aceia însă cari le-au avut abonate pe amândouă, vor primi numai numărul regulat din rev. „Cuv. Adev.” iar aceluia cari au avut mai multe numere, li se vor socoti și trimete numerele în plus.

Se aduce la cunoștință că de acum înainte, toți aceia cari au reștanță fie la „Credința Aposto-

lică,” fie la „Cuvântul Adevărului” să o trimită la administrația rev. „Cuvântul Adevărului” din Lipova str. Matei Corvin Nr. 375. Jud. Timiș. Tot la aceasta adresă se trimit orice daruri, noile abonamente, scrisorile în cari se cere lămurire la doctrina Bisericii noastre și articolele pentru revistă.

Încolo toate acele scrisori cari privesc legăturile cu autoritățile ca: Declarațiuni de treceri (art. 45 din Legea Cultelor), acte de prigoniri, etc. să se trimită fratelui: Ioan Danciu, București II, Str. Gri-gore Manolesc No. 9.